

Sygn. akt XVII AmA 17/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant – sekretarz sądowy Wioleta Donoch

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 28 grudnia 2017 r., Nr RŁO-9/2017

1. uchyła zaskarżoną decyzję w pkt I ppkt 1,2,3,4 oraz w pkt III ppkt 1, 2, 3 i 4;
2. oddała odwołanie w pozostałej części;
3. zasądza od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem kosztów sądowych;
4. koszty zastępstwa procesowego pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmA 17/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 28 grudnia 2017 r., Nr RŁO-9/2017,

I. na podstawie art. 23b ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tej ustawy po przeprowadzeniu postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone uznał postanowienia wzorców umów stosowane przez (...) S.A. z siedzibą w W., o treści:

1. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”) regulaminem świadczenia usługi (...), oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień”

(pkt 1 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 1 maja 2016 r.),

2. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”) regulaminem świadczenia usługi (...), oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień.”

(pkt 1 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 25 maja 2016 r.),

3. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”) regulaminem świadczenia usługi (...), oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień.”

(pkt 1 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 19 września 2016 r.),

4. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”) regulaminem świadczenia usługi, oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień.”

(pkt 1 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego W (...) obowiązującego od 4 sierpnia 2016 r.),

5. „Abonent ustanawia (...) S.A. swoim pełnomocnikiem i upoważnia (...) S.A. z siedzibą w W., nr KRS (...), do dokonania w jego imieniu wszelkich czynności związanych z przeniesieniem jego numerów z sieci dotychczasowego dostawcy usług telekomunikacyjnych do innej sieci (...), w tym także do wprowadzenia wszelkich niezbędnych poprawek i korekt w dokumentacji umownej.”

(pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 1 maja 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 25 maja 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 19 września 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego W (...) obowiązującego od 4 sierpnia 2016 r.),

6. „(...) w razie wątpliwości niniejsze pełnomocnictwo powinno być interpretowane w sposób rozszerzający.”

(pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 1 maja 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 25 maja 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 19 września 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego W (...) obowiązującego od 4 sierpnia 2016 r.),

za niedozwolone postanowienia umowne, co stanowi naruszenie art. 23a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, i zakazuje się ich wykorzystywania.

II. Na podstawie art. 23b ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada na (...) S.A. z siedzibą w W. środki usunięcia trwających skutków naruszenia zakazu stosowania we wzorcach umów zawieranych z konsumentami niedozwolonych postanowień umownych określonych w punkcie I niniejszej decyzji w postaci obowiązku:

1. skierowania listem poleconym - w terminie 2 (dwóch) miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji - do konsumentów, którzy zawarli umowy z (...) S.A. z siedzibą w W. w oparciu o wzorce umów, zawierające postanowienia, o których mowa w punkcie I niniejszej decyzji i nadal są stronami tych umów, sformułowanej w sposób czytelny i zrozumiały pisemnej informacji, o uznaniu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone postanowień wzorców umów, o których mowa w punkcie I niniejszej decyzji, w związku z czym postanowienia te nie wiążą konsumentów wraz z przytoczeniem pkt I sentencji tej decyzji oraz informacją o stronie internetowej, na której decyzja będzie dostępna (www.uokik.gov.pl),

2. publikacji na koszt (...) S.A. z siedzibą w W., na stronie internetowej tego przedsiębiorcy (w dacie wydania niniejszej decyzji jest to strona internetowa (...)) w terminie 7 (siedmiu) dni od daty uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji, informacji o uznaniu za niedozwolone postanowień wzorców umów, o których mowa w punkcie I niniejszej decyzji, w ten sposób, że komunikat powinien zostać umieszczony na stronie głównej i być utrzymywany na przedmiotowej stronie internetowej przez okres 3 (trzech) miesięcy od daty opublikowania na stronie internetowej oraz powinien być napisany:

- czarną czcionką ((...) na białym tle ((...) (...)),
- w ramce o rozmiarze nie mniejszym niż 1150 px x 350 px, tak aby wielkość czcionki była dostosowana do wielkości ramki, tj. ramka była w całości wypełniona oświadczeniem, o którym mowa w niniejszym punkcie,
- w górnej części strony głównej domeny (...) bez możliwości zamknięcia informacji przez użytkownika. Oświadczenie ma być widoczne przez cały czas, gdy użytkownik jest na stronie.

III. Na podstawie art. 23b ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm.) nakłożył na (...) S.A. z siedzibą w W. obowiązek publikacji wersji jawnej niniejszej decyzji w całości, z zaznaczeniem że decyzja ta jest prawomocna, na koszt (...) S.A. z siedzibą w W. na oficjalnej stronie internetowej tego przedsiębiorcy (w dacie wydania niniejszej decyzji jest to strona internetowa (...)) w ciągu 7 (siedmiu) dni od daty uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji, w ten sposób, że odnośnik do treści decyzji o tytule „Decyzja Prezesa UOKiK nr &nr decyzji> o uznaniu postanowień wzorca umowy za niedozwolone”, sporządzonym czarną czcionką ((...)) ARIAL na białym tle (...)), o rozmiarze nie mniejszym niż 48px, powinien zostać umieszczony na stronie głównej, oraz utrzymywania jej na przedmiotowej stronie internetowej przez okres 3 miesięcy (trzech) miesięcy od daty opublikowania na stronie internetowej.

IV. Na podstawie art. 106 ust.1 pkt 3 a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tej ustawy,

1. nakłada na (...) S.A. z siedzibą w W., karę pieniężną w wysokości 15 418 zł (słownie: piętnaście tysięcy czterysta osiemnaście złotych) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie 1.1. sentencji niniejszej decyzji;

2. nakłada na (...) S.A. z siedzibą w W., karę pieniężną w wysokości 15 418 zł (słownie: piętnaście tysięcy czterysta osiemnaście złotych) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie 1.2. sentencji niniejszej decyzji;

3. nakłada na (...) S.A. z siedzibą w W., karę pieniężną w wysokości 15 418 zł (słownie: piętnaście tysięcy czterysta osiemnaście złotych) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie 1.3. sentencji niniejszej decyzji;

4. nakłada na (...) S.A. z siedzibą w W., karę pieniężną w wysokości 12 335 zł (słownie: dwanaście tysięcy trzysta trzydzieści pięć złotych) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie 1.4. sentencji niniejszej decyzji;

5. nakłada na (...) S.A. z siedzibą w W., karę pieniężną w wysokości 58 589,00 zł (słownie: pięćdziesiąt osiem tysięcy pięćset osiemdziesiąt dziewięć złotych) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie

1.5. sentencji niniejszej decyzji;

6. nakłada na (...) S.A. z siedzibą w W., karę pieniężną w wysokości 58 589,00 zł (słownie: pięćdziesiąt osiem tysięcy pięćset osiemdziesiąt dziewięć złotych) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie

1.6. sentencji niniejszej decyzji.

V. Na podstawie art. 77 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm.) oraz w związku z art. 80 tej ustawy oraz stosowanie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy, a także na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 1257) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm.) obciążył (...) S.A. z siedzibą w W. kosztami opisanego w punkcie I sentencji postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone w kwocie 48 zł (słownie: czterdzieści osiem złotych) i zobowiązuje się (...) S.A. z siedzibą w W. do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł (...) S.A. z siedzibą w W. zaskarżając ją w całości i zarzucając jej:

1) naruszenie art. 106 ust. 1 w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 109 i 110 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm., dalej: „k.p.a.”) polegające na ustaleniu wysokości nałożonych na Spółkę kar pieniężnych w stosunku do przychodu osiągniętego przez Spółkę w roku 2016, podczas gdy miarodajny powinien być ku temu rok obrotowy 2017, ponieważ Decyzja została skutecznie doręczona dopiero w roku 2018, a więc w tym roku nałożono na Spółkę karę;

2) naruszenie art. 23a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 385(1) § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 459 ze zm., dalej: „k.c.”) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że Spółka stosowała postanowienia niezgodnione indywidualnie, które są sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco godzą w interesy konsumentów, podczas gdy postanowienia zawarte we wzorach umów ujętych w Decyzji, nie są postanowieniami abuzywnymi;

3) naruszenie art. 7, 77 § 1 i 107 § 3 k.p.a. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i brak ustalenia, ile dokładnie zawarto umów z wykorzystaniem wzorców zawierających kwestionowane postanowienia, podczas gdy taką okoliczność można było ustalić na podstawie pism Spółki z dnia 18 września 2018 r. oraz 16 października 2017 r., co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 106 ust. 1 w zw. z art. III ust. 1 pkt 1) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez nałożenie na Powoda kary niewspółmiernie wysokiej;

4) naruszenie art. 80 k.p.a. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i swobodną ocenę, że okres stosowania zakwestionowanych postanowień był długotrwały, podczas gdy okres stosowania klauzul zakwestionowanych przez Prezesa Urzędu nie był długi, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 106 ust. 1 w zw. z art. III ust. 1 pkt 1) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez nałożenie na Powoda kary niewspółmiernie wysokiej;

5) naruszenie art. 7, 77 § 1, 80 oraz 107 § 3 k.p.a. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i ustalenie, że wszystkie cztery wzorce umowne są nadal stosowane, podczas gdy wzorzec umowy na usługi (...) przestał obowiązywać 30 listopada

2016 r., a co do pozostałych wzorców Spółka w zasadzie zaprzestała podpisywania owych umów, w następstwie zaprzestania prowadzenia procesu sprzedażowego, co doprowadziło do naruszenia art. 106 ust. 1 w zw. z art. III ust. 3 pkt 1) ppkt b) oraz pkt 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez niewzięcie pod uwagę okoliczności łagodzącej w postaci zaniechania stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu.

Powód wniósł również o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z:

- 1) dokumentów powołanych w treści odwołania na okoliczności szczegółowo opisane w jego uzasadnieniu,
- 2) zeznań Pana R. D. - Członka Zarządu Spółki - w charakterze Strony - na okoliczności szczegółowo wskazane w uzasadnieniu odwołania, w szczególności na okoliczność faktycznej liczby nowo aktywowanych klientów Spółki w okresie 01.12.2016-31.12.2017 r.,
- 3) zeznań świadka A. D. - na okoliczności szczegółowo wskazane w uzasadnieniu odwołania, w szczególności na okoliczność faktycznej liczby nowo aktywowanych klientów Spółki w okresie 01.12.2016-31.12.2017 r.

Ponadto Powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, przeprowadzenie rozprawy, oraz zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Odnosnie zarzutu opisanego w pkt. 1, Powód podniósł, iż zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Stosownie do art. 109 k.p.a. decyzję doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Zgodnie natomiast z art. 110 k.p.a. organ, co do zasady, jest związany decyzją od chwili doręczenia jej lub ogłoszenia. Decyzja niniejsza została doręczona w styczniu 2018 roku, zatem miarodajnym jest rok 2017, a nie 2016.

W odniesieniu do zarzutu opisanego w pkt. 2, Powód podniósł, że Prezes Urzędu błędnie przyjął, iż postanowienia umowne stosowane przez Spółkę są niedozwolonymi postanowieniami umownymi. Odnosnie klauzul wskazanych w pkt 1.1 - 1.4 sentencji Decyzji Powód podniósł, że Prezes Urzędu sprzeciwia się sposobowi zawierania umów, a nie ich treści. Z kolei klauzule wskazane w pkt 1.5 i 1.6 sentencji Decyzji mają na celu m.in. wyeliminowanie nieuprawnionych działań operatora dawcy mających na celu obstrukcję przeniesienia numeru.

Powód wskazał także, odnosząc się do zarzutu opisanego w pkt. 3, iż Prezes Urzędu był obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatryć materiał dowodowy, w szczególności powinien ustalić dokładnie, ile umów zawarto z wykorzystaniem wzorców zawierających kwestionowane postanowienia, czego zdaniem Powoda nie zrobił.

Powód odnosząc się do zarzutu opisanego w pkt. 4 podniósł, iż Prezes Urzędu jako okoliczność obciążającą przy obliczaniu kary pieniężnej uznał długotrwały czas stosowania umów, który wynosił odpowiednio 11, 10, 7 i 4 miesiące w zależności od wzorca, podczas gdy okres taki należy uznać za krótkotrwały.

W odniesieniu do zarzutu opisanego w pkt. 5, Powód podniósł, że zaprzestał co do zasady prowadzenia procesu sprzedażowego, a co za tym idzie zaniechał działań w celu zawierania nowych umów w oparciu o wzorce umów zawierające kwestionowane postanowienia. Zdaniem Powoda Prezes Urzędu powinien uwzględnić tę okoliczność jako okoliczność łagodzącą przy ustalaniu kary pieniężnej.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UOKiK wniósł o:

1. oddalenie w całości odwołania Powoda,
2. oddalenie wniosków dowodowych Powoda, zgłoszonych w pkt III ppkt. 2 i 3 petitum odwołania,
3. przeprowadzenie dowodów wskazanych w uzasadnieniu niniejszego pisma w postaci:

a) kopii pisma Pani T. M. z dnia 24 lutego 2017 r., włączonego do akt postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez (...) S.A. z siedzibą w W. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. postępowania (...)) na okoliczność nieprzedłożenia wszystkich dokumentów wliczonych w postanowieniach wzorców umów wskazanych w pkt 1.1 - 1.4 sentencji decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 28 grudnia 2017 roku znak: (...),

b) kopii ankiety z dnia 23 listopada 2016 r. wypełnionej przez Pana A. F., włączonej do akt postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez (...) S.A. z siedzibą w W. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. postępowania (...)) na okoliczność wprowadzania przez (...) S.A. z siedzibą w W. zmian w dokumentacji umownej,

c) kopii ankiety z dnia 17 stycznia 2017 r. wypełnionej przez Panią J. R., włączonej do akt postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez (...) S.A. z siedzibą w W. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. postępowania (...)) na okoliczność wprowadzania przez (...) S.A. z siedzibą w W. zmian w dokumentacji umownej,

d) kopii pisma Powiatowego Rzecznika Konsumentów w D. z dnia 30 marca 2017 r., włączonego do akt postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez (...) S.A. z siedzibą w W. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. postępowania (...)) na okoliczność nierespektowania przez (...) S.A. wycofania przez konsumentów zgody na przeniesienie numeru.

4. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego zwrotu kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W replice powód wniósł o oddalenie wniosków dowodowych zawartych w odpowiedzi na odwołanie jako niedostarczających istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności. Podtrzymał wszystkie dotychczasowe twierdzenia i wnioski powoda.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w W. (dalej: (...) S.A.", „Spółka" lub „Przedsiębiorca") jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy pod numerem (...). Zgodnie z wpisem do rejestru przedsiębiorców KRS przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m.in. działalność w zakresie telekomunikacji bezprzewodowej, z wyłączeniem telekomunikacji satelitarnej. **/116-121 akt adm./**

Spółka zajmuje się świadczeniem usług telekomunikacyjnych, w szczególności telefonii stacjonarnej. Klienci Przedsiębiorcy pozyskiwani są w drodze marketingu bezpośredniego, a umowy są zawierane poza lokalem Przedsiębiorcy.

Przedsiębiorca w zakresie zawierania z konsumentami umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych posługuje się wzorcem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) ((...)) oraz (...).

Prezes Urzędu pozyskał wzorce umów stosowane przez (...) S.A. w toku kontroli Spółki, jak również w toku kontroli przedsiębiorcy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. **/k. 20-27, k. 38-41, k. 60-85 akt adm./**

W piśmie z dnia 28 marca 2017 r. Spółka przekazała Prezesowi Urzędu wzorec umowy dotyczący usługi (...)wraz z załącznikami. **/k. 90-102 akt adm./**

Zgodnie z oświadczeniem Przedsiębiorcy z dnia 21 kwietnia 2017 r. (...) S.A. stosuje taki sam wzorec umowy od początku prowadzonej działalności gospodarczej, tj. od 8 kwietnia 2016 r. Prezes Urzędu ustalił jednak, że Przedsiębiorca oferuje dwa rodzaje usług telekomunikacyjnych: (...) oraz (...). Do każdej z tych usług stosowany jest osobny wzorec umowy. Ponadto Przedsiębiorca stosuje kilka cenników promocyjnych: (...), (...), (...), W (...). W zależności od tego, jaki cennik promocyjny jest załączony do umowy, jej treść może się różnić wyłącznie w zakresie nazwy danego cennika. Niemniej jednak treść kwestionowanych przez Prezesa Urzędu postanowień,

zawartych we wszystkich wzorach umownych stosowanych przez (...) S.A. przy zawieraniu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych (zarówno usługi (...) jak i (...)) jest taka sama. **/k. 103 akt adm./**

W piśmie z dnia 18 września 2017 r. (...) S.A. przekazała następujące dokumenty i informacje:

- wzorzec umowny dla usługi (...) ((...)) - obowiązujący od dnia 1 maja 2016 r. Ostatnia umowa w oparciu o ten wzorzec została zawarta w dniu 11 lipca 2017 r. **/k. 112-113, k. 123-126 akt adm./**
- wzorzec umowny dla usługi (...)- obowiązujący od 4 sierpnia 2016 r. do 30 listopada 2016 r. **/k. 112-113, k. 130-133 akt adm./**
- Cennik Promocyjny (...) - Bez Limitu - obowiązuje od 19 września 2016 r. Ostatnia umowa w oparciu o ten wzorzec została zawarta w dniu 11 lipca 2017 r. **/k. 112-113, k. 136-137 akt adm./**
- Cennik Promocyjny (...) - obowiązuje od 1 maja 2016 r. Ostatnia umowa w oparciu o ten wzorzec została zawarta w dniu 28 grudnia 2016 r. **/k. 112-113, k. 138-141 akt adm./**
- Cennik Promocyjny (...) - Bez Ograniczeń - obowiązuje od 4 sierpnia 2016 r. Ostatnia umowa w oparciu o ten wzorzec została zawarta w dniu 29 czerwca 2017 r. **/k. 112-113, k. 142-145 akt adm./**
- Cennik Promocyjny (...) - obowiązuje od 19 września 2016 r. Ostatnia umowa w oparciu o ten wzorzec została zawarta w dniu 9 listopada 2016 r. **/k.112-113, k. 146-149 akt adm./**

Ponadto w piśmie z dnia 16 października 2017 r. Spółka przekazała:

- Regulamin świadczenia Abonentom usług telekomunikacyjnych przez (...) S.A. **/k. 172-176 akt adm./**
- Regulamin świadczenia usługi (...) dla Abonentów przez (...) S.A. **/k. 170-171 akt adm./**
- wzorzec umowny - usługa (...) dla promocji (...) - Bez Limitu **/k. 162-165 akt adm./**
- wzorzec umowny - usługa (...) dla promocji (...) - Bez Ograniczeń **/k. 166-169 akt adm./**

W dziale I pkt. 1 ww. wzorców umów znajdują się postanowienia o następującej treści:

1. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”) regulaminem świadczenia usługi (...), oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień.” (umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotycząca cennika promocyjnego (...)),
2. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”), regulaminem świadczenia usługi (...), oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień.” (umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotycząca cennika promocyjnego (...)),
3. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”) regulaminem świadczenia usługi (...), oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień. ” (umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotycząca cennika promocyjnego (...)),
4. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”) regulaminem świadczenia usługi, oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień.” (umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotycząca cennika promocyjnego W (...)).

Postanowienia te mają takie samo brzmienie w każdym ze wzorców umów, zmienia się tylko nazwa „regulaminu świadczenia usługi” (w zależności od tego, na podstawie jakiego cennika promocyjnego była podpisana umowa).

W dziale I pkt 7 ww. wzorców umów znajduje się postanowienie o następującej treści:

„Abonent ustanawia (...) S.A. swoim pełnomocnikiem i upoważnia (...) S.A. z siedzibą w W., nr KRS (...), do dokonania w jego imieniu wszelkich czynności związanych z przeniesieniem jego numerów z sieci dotychczasowego dostawcy usług telekomunikacyjnych do innej sieci, w szczególności do złożenia dotychczasowemu dostawcy usług telekomunikacyjnych oświadczenia o rozwiązaniu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z przeniesieniem numeru oraz do składania innych oświadczeń i wniosków niezbędnych podczas procesu przeniesienia numeru, a także do odbioru od dotychczasowego dostawcy usług telekomunikacyjnych zawiadomienia o terminie i warunkach rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z przeniesieniem numeru, w tym także do wprowadzenia wszelkich niezbędnych poprawek i korekt w dokumentacji umownej. Pełnomocnik jest uprawniony do udzielania dalszych pełnomocnictw, a w razie wątpliwości niniejsze pełnomocnictwo powinno być interpretowane w sposób rozszerzający. Pełnomocnik może być również drugą stroną czynności prawnej zgodnie z art. 108 k.c. ”

Prezes Urzędu zakwestionował odrębnie zdanie pierwsze i zdanie drugie (po przecinku) ww. postanowienia w następującym zakresie:

1. Abonent ustanawia (...) S.A. swoim pełnomocnikiem i upoważnia (...) S.A. z siedzibą w W., nr KRS (...), do dokonania w jego imieniu wszelkich czynności związanych z przeniesieniem jego numerów z sieci dotychczasowego dostawcy usług telekomunikacyjnych do innej sieci (...), w tym także do wprowadzenia wszelkich niezbędnych poprawek i korekt w dokumentacji umownej.” (pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 1 maja 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 25 maja 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 19 września 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego W (...) obowiązującego od 4 sierpnia 2016 r.),

2. „(...) w razie wątpliwości niniejsze pełnomocnictwo powinno być interpretowane w sposób rozszerzający.” (pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 1 maja 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 25 maja 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego (...) obowiązującego od 19 września 2016 r., pkt 7 działu I umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotyczącej cennika promocyjnego W (...) obowiązującego od 4 sierpnia 2016 r.).

Zgodnie z informacjami przekazanymi w piśmie z dnia 18 września 2017 r. Przedsiębiorca zawarł:

- (...)umów w oparciu o umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczącą cennika promocyjnego (...),
- (...) umów w oparciu o umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczącą cennika promocyjnego (...),
- (...) umowy w oparciu o umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczącą cennika promocyjnego (...),

(...)umowy w oparciu o umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczącą cennika promocyjnego W (...).
/k. 113 akt adm./

Przedsiębiorca proponował konsumentom zawarcie umów na okres 24 miesięcy, w związku z czym zawarte przez (...) S.A. umowy w oparciu o wzorce umów zawierające postanowienia wskazane w punkcie I sentencji decyzji nadal

obowiązują konsumentów, którzy je podpisali i nie odstąpili od umowy lub jej nie rozwiązali. /**k. 123, k. 130, k. 162, k. 166 akt adm.**/

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane. Stan faktyczny sprawy był pomiędzy stronami bezsporny.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie jest zasadne w części odnoszącej się do pkt I ppkt 1, 2,3 i 4 oraz pkt V ppkt 1,2,3 i 4 oraz bezzasadne w pozostałej części.

Zasadny jest w szczególności zarzut naruszenia art. 23a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 385¹ § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 459 ze zm., dalej: „k.c.”).

Zgodnie z art. 23a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane jest stosowanie we wzorcach umów zawieranych z konsumentami niedozwolonych postanowień umownych, o których mowa w art. 385¹ § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny. Warunkiem naruszenia powyższego przepisu jest więc stosowanie we wzorcach umów zawieranych z konsumentami postanowień umownych naruszających art. 385¹ § 1 k.c.. a więc niezgodnione indywidualnie, kształtujące prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy.

W ocenie Sądu, brak jest podstaw do uznania, że spełniona została przesłanka kształtowania praw i obowiązków konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy w odniesieniu do klauzul:

1. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”) regulaminem świadczenia usługi (...), oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień.” (umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotycząca cennika promocyjnego (...)),
2. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”), regulaminem świadczenia usługi (...), oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień.” (umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotycząca cennika promocyjnego (...)),
3. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”) regulaminem świadczenia usługi (...), oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień. ” (umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotycząca cennika promocyjnego (...)),
4. „Oświadczam, że otrzymałem i dokładnie zapoznałem się z Cennikiem, Cennikiem Promocyjnym i Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez (...) S.A. („Regulamin”) regulaminem świadczenia usługi, oraz wyrażam zgodę na ich treść i zobowiązuję się do stosowania zawartych w nich postanowień.” (umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) przez (...) S.A. z siedzibą w W. dotycząca cennika promocyjnego W (...)).

Dokonywana przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 23a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kontrola wzorca umownego ma charakter abstrakcyjny. Oznacza to, że jest ona oderwana od konkretnych stanów faktycznych oraz od ewentualnej praktyki przedsiębiorcy wynikającej z zawartych z użyciem danego wzorca umownego. Ocenie podlega kształt praw i obowiązków konsumenta wynikający z danego postanowienia wzorca umownego i ich zgodność z dobrymi obyczajami, oraz istnienie przesłanki rażącego naruszenia interesów konsumentów.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK przesłanek takich nie tylko nie wykazał, ale nawet nie wskazał.

Z istoty rzeczy wzorzec umowny nie polega na negocjacji, a zatem konsument ma wyłącznie możliwość odmowy zawarcia całej umowy lub jej zawarcie na warunkach wzorca. Z treści przedmiotowych zapisów nie wynika, że konsument nie ma możliwości zweryfikowania dokumentów utrzymywanych przez powoda, ani dokładnego zapoznania się z nimi. Należy przy tym podkreślić, że przepis art. 385¹ § 1 k.c. ani żaden inny przepis nie zwalnia konsumenta od obowiązku czytania treści podpisywanych umów.

Należy zwrócić również uwagę na bezwzględnie obowiązującą normę art. 384 § 1 k.c. uzależniającą związanie wzorcem umowy (w szczególności ogólnymi warunkami umów, wzorem umowy, regulaminem) od jej doręczenia przed zawarciem umowy.

Ewentualne nieprawidłowości popełniane przez powoda w procesie sprzedażowym usługi oferowanej przez powoda nie wynikają z treści przedmiotowych klauzul, a zatem nie mogą stanowić przesłanki uznania ich za abuzywne.

Odnosząc się do pozostałych klauzul zważyć należało, że klauzule o treści: „Abonent ustanawia (...) S.A. swoim pełnomocnikiem i upoważnia (...) S.A. z siedzibą w W., nr KRS (...), do dokonania w jego imieniu wszelkich czynności związanych z przeniesieniem jego numerów z sieci dotychczasowego dostawcy usług telekomunikacyjnych do innej sieci (...), w tym także do wprowadzenia wszelkich niezbędnych poprawek i korekt w dokumentacji umownej.” i „(...) w razie wątpliwości niniejsze pełnomocnictwo powinno być interpretowane w sposób rozszerzający.” Mają charakter abuzywny. Przyznają kontrahentowi konsumenta uprawnienia do dokonywania wiążącej interpretacji umowy poprzez możliwość jednostronnej oceny w zakresie określania co stanowi niezbędną poprawkę i korektę w dokumentacji umownej a także rozszerzającej interpretacji zakresu udzielonego pełnomocnictwa. Klauzule te naruszają zatem treść art. 385³ pkt 9 k.c.

Twierdzenia powoda, że konieczność stosowania takich zapisów wynika z istoty czynności prawnej – przeniesienia numeru z sieci dotychczasowego dostawcy usług do sieci nowego dostawcy. Przenoszenie numerów regulują przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne oraz umowy o dostępie telekomunikacyjnym, które powodowi jako podmiotowi wyspecjalizowanemu w działaniach na tym rynku muszą być znane. Powód ma więc pełną możliwość określenia potrzebnego zakresu pełnomocnictwa jak i skonkretyzowania potrzeby dokonania niezbędnych poprawek i korekt w dokumentacji umownej. W ocenie Sądu nie zachodzi zatem potrzeba zapisów przyznających powodowi prawo do jednostronnych wiążących interpretacji treści umowy.

Zarzut naruszenia art. 23a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 385¹ § 1 k.c. w stosunku do powyższych klauzul należało uznać za bezzasadny.

Bezzasadny jest również zarzut naruszenia art. 106 ust. 1 w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 109 i 110 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm., dalej: „k.p.a.”) polegające na ustaleniu wysokości nałożonych na Spółkę kar pieniężnych w stosunku do przychodu osiągniętego przez Spółkę w roku 2016, podczas gdy miarodajny powinien być ku temu rok obrotowy 2017, ponieważ Decyzja została skutecznie doręczona dopiero w roku 2018, a więc w tym roku nałożono na Spółkę karę.

Zgodnie z art. 106. 1 pkt 3 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 23a .

Sąd podziela stanowisko zajęte przez NSA w wyroku z 25.04.2006 r., II OSK 714/05, ONSA WSA 2006/5, poz. 132, w którym stwierdził, że: „Obowiązujące przepisy k.p.a. nie dają podstaw do utożsamiania wydania decyzji z jej doręczeniem. Wydanie (sporządzenie) decyzji zgodnie z wymaganiami art. 107 § 1 k.p.a. jest czynnością procesową wywołującą oznaczone skutki prawne”. Pogląd ten jest aprobowany również w doktrynie. Z chwilą podpisania decyzji administracyjnej mamy do czynienia z wydaniem decyzji w sensie procesowym w tym znaczeniu, że istnieje decyzja administracyjna, a dzień wydania decyzji jest miarodajny dla oceny podstawy prawnej i podstawy faktycznej decyzji.

Zasada związania decyzją rozciąga się zatem także na okres między wydaniem decyzji a jej doręczeniem, również w tym czasie bowiem organ administracji publicznej nie może zmieniać wydanej decyzji, która – jak trafnie podkreśla W. Dawidowicz (Postępowanie administracyjne, 1983, s. 201) – „istnieje» już w momencie wydania, choć wywiera skutki prawne dopiero z chwilą doręczenia stronie”(Jaśkowska M., Wilbrandt-Gotowicz M., Wróbel A. : Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz).

Trafnie zatem, wymierzając karę Prezes UOKiK przyjął przychód osiągnięty przez powoda w roku 2016, gdyż rokiem nałożenia kary był rok 2017.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7, 77 § 1 i 107 § 3 k.p.a. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i brak ustalenia, ile dokładnie zawarto umów z wykorzystaniem wzorców zawierających kwestionowane postanowienia, podczas gdy taką okoliczność można było ustalić na podstawie pism Spółki z dnia 18 września 2018 r. oraz 16 października 2017 r., co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 106 ust. 1 w zw. z art. III ust. 1 pkt 1) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez nałożenie na Powoda kary niewspółmiernie wysokiej, zważyć należało, że nie zasługuje on na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 84 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w sprawach dotyczących dowodów w postępowaniu przed Prezesem Urzędu w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio art. 227-315 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, a więc m.in. art. 232k.p.c. zgodnie z którym, strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Jeśli zatem powód chciał z liczby zawartych umów wyciągnąć skutki prawne to obowiązany był sam przedstawić na tę okoliczność dowody.

Niezależnie od powyższego, zważyć należało, że liczba zawartych umów nie ma w niniejszej sprawie istotnego znaczenia ani dla stwierdzenia praktyki, ani dla wymiaru kary. Przedmiotem zakazu wynikającego art. 23a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest stosowanie we wzorcach umów zawieranych z konsumentami niedozwolonych postanowień umownych. Stosowanie wzorca umownego nie ogranicza się wyłącznie do inkorporowania go do zawartych umów. Stosowaniem jest również posłużenie się nim do sformułowania wobec konsumentów oferty, nawet gdyby nie doszło do zawarcia żadnej umowy. Z tego też względu liczba zawartych umów nie miała znaczenia ani dla stwierdzenia praktyki ani dla wymiaru kary pieniężnej.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 80 k.p.a. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i swobodną ocenę, że okres stosowania zakwestionowanych postanowień był długotrwały, podczas gdy okres stosowania klauzul zakwestionowanych przez Prezesa Urzędu nie był długi, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 106 ust. 1 w zw. z art. III ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez nałożenie na Powoda kary niewspółmiernie wysokiej i naruszenia art. 7, 77 § 1, 80 oraz 107 § 3 k.p.a. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i ustalenie, że wszystkie cztery wzorce umowne są nadal stosowane, podczas gdy wzorzec umowy na usługi (...) przestał obowiązywać 30 listopada 2016 r., a co do pozostałych wzorców Spółka w zasadzie zaprzestała podpisywania owych umów, w następstwie zaprzestania prowadzenia procesu sprzedażowego, co doprowadziło do naruszenia art. 106 ust. 1 w zw. z art. III ust. 3 pkt 1) ppkt b) oraz pkt 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez niewzięcie pod uwagę okoliczności łagodzącej w postaci zaniechania stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, zważyć należało, że w stosunku do klauzul określonych w pkt I ppkt 1,2,3 i 4 zaskarżonej decyzji, stały się one bezprzedmiotowe z uwagi, gdyż z przedstawionych wyżej względów brak było podstaw do nałożenia kary pieniężnej co do zasady.

Aktualność zachował jedynie zarzut naruszenia art. 80 k.p.a. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i swobodną ocenę, że okres stosowania postanowień wskazanych w pkt I ppkt 5 i 6 decyzji był długotrwały.

W ocenie Sądu jest on bezpodstawny, gdyż Cennik Promocyjny (...) był stosowany od 1 maja 2016 r. do 28 grudnia 2016 r. Sąd podziela stanowisko Prezesa UOKiK, że stosowanie wzorca zawierającego klauzule abuzywne przez blisko 7 miesięcy nie miało charakteru działania krótkotrwałego. Okres blisko 7 miesięcy, nie jest w ocenie Sądu, okresem krótkim w kontekście relacji gospodarczych, których dotyczy. Faktem powszechnie znanym jest praktyka operatorów

zawierania umów z abonentami najczęściej na okres 24 miesięcy. W tym kontekście 7 miesięcy oznacza ponad $\frac{1}{4}$ czasu trwania takiej umowy, a więc znacząca jej część.

Z tych względów zaskarżoną decyzję należało uchylić w pkt I ppkt 1, 2, 3, i 4 oraz pkt IV ppkt 1, 2, 3 i 4, oddalając odwołanie w pozostałej części jako bezzasadne (art.479^{31a} § 1 i § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, znosząc koszty zastępstwa procesowego między stronami (art.98 i art.100 k.p.c.)